

РЕЦЕНЗИЯ

От

Проф. Георги Костов Георгиев

По конкурса за заемане академичната длъжност „доцент“ по хармония в катедра „Теория на музиката“ при ТКДФ на НМА“Проф.П.Владигеров“,

обявен в „Държавен вестник“ от 13.09.2016 г., на основание чл.

3, ал. 1 от ЗРАСРБ за заемане на академични длъжности в професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство с кандидат гл.ас.д-р Весела Наумова - Кринчева

Представените материали за участие в конкурса за заемане на академичната длъжност доцент по хармония с кандидат гл.ас.д-р Весела Наумова са в две части:

- Електронно учебно помагало „Основи на класическата хармония“
- Теоретична разработка на тема: „Диафонията в творчеството на българските композитори през 60-те и 70-те години на ХХ век. Хармонични особености и композиторски похвати.“

Ще започна с електронното учебно помагало „Основи на класическата хармония“, защото то е пряко свързано с педагогическата работа на кандидата. От пръв поглед е видно, че предложеното помагало е с висока степен на актуалност, иновативност, оригиналност и значимост. То е първо по рода си електронно методическо пособие по хармония с практическа насоченост. Теоретичният материал е представен пределно лаконично, делово, с ясно поставени и точно фиксирани методически указания във всеки отделен модул. Определено се забелязва близостта и следването на общоприетата традиционна линия на изучаване на хармонията в последователността на изложената проблематика. Същевременно с това личи собствено авторско виждане, в резултат на натрупания педагогически опит. Теоретичната част се отличава с максимална прегледност, със сведени до минимум излишни подробности, което само по себе си определя един индивидуален методически почерк. Възползвайки се от възможностите на технологията и на електронната система, примерите за демонстриране на конкретни хармонични ходове са озвучени, което допълнително да стимулира интереса на изучаващите. Подчертано се забелязва стремежа към нов прочит на създадената и утвърдила се вече методика на изучаване на дисциплината хармония от българската теоретична школа, към нейната актуализация и иновативност. Електронното пособие е съвременна форма в помощ при овладяване и усвояване на материала от изучаващите хармония. *„Предназначено е за*

съпътстващо обучение, подпомагащо традиционната форма на учебния процес чрез въвеждане на информационни и комуникативни технологии в преподаването и обучението.“ (стр.1)

Основният и съществен принос на учебното помагало са практическите задания, съставени *„изцяло от авторски задачи – мелодиите за хармонизиране, подбора на откъсите от музикални произведения, каденците за свирене на пиано.*“ (стр.2) Особено добро впечатление правят логично изградените мелодии за хармонизиране (в сопран и бас), засягащи конкретната проблематика. Задачите са относително кратки, имащи за цел успешното овладяване на основните правила и хармонични последователности. Изключително много е наблегнато върху работата по хармония на пианото. Изобилстват каденци, зададени и като функционални поредици, също така много други - нотирани, които дават реална възможност за оптималното усвояване на материята и имат за цел активиране на индивидуалните творчески решения при самостоятелната работа на студентите.

Не на последно място по значимост могат да се поставят многобройните откъси от музикалната литература, предназначени за хармоничен анализ. Те засягат различни жанрове и демонстрират основните закономерности на класическата хармония.

Електронното учебно помагало е нова форма на обучение по хармония в съответствие със съвременните тенденции, подходи и стандарти, които безкомпромисно навлизат в нашия професионален живот. То е включено в електронната платформа на Академичен център за електронно и дистанционно обучение (АЦЕДО) в НМА „П.Владигеров“ и интересът на студентите е все по-голям. Оригиналността на идеята прави помагалото особено стойностно, а иновативността на подхода към изучаването на хармония е убедителна заслуга на д-р В. Наумова в нейната научно-педагогическа дейност.

Искам специално да подчертая особения принос на това помагало, защото не мен не ми е известно за създаване на съвременен учебен метод за изучаване на хармония по електронен път и смятам, че той ще бъде достойно оценен и приложен освен в наши, а също и в чуждестранни музикални учебни институции.

Теоретичната разработка „Диафонията в творчеството на българските композитори през 60-те и 70-те години на ХХ век. Хармонични особености и композиторски похвати.“ е сериозно професионално изследване, посветено на една специфична особеност на българския фолклор, претворена в произведенията на едни от ярките представители на съвременната ни музика, с практически-приложен, теоретичен и естетически аспекти.

Задълбочената теоретична разработка е първото по рода си научно аргументирано изследване за диафонията в

композиторската практика. Трудът допълва и разширява научната литература относно българската музика през посочения период. Това е основният и най-голям принос на авторката.

Текстът се отличава с логична структура, прегледност на съдържанието и задълбоченост. Съдържа значителна информация, аналитични изводи и обобщения и теоретична аргументация, създаващи предпоставка за конкретност и точност при разглеждането на централната по значение проблематика за диафонията. Д-р В. Наумова много коректно и прецизно се придържа към това. Насочването към определен кръг специфични особености е добре подготвено и теоретично обосновано. Терминологичният апарат е синхронизиран с текущите, използвани понятия в съвременната теория. Анализите са детайлни и добре илюстрирани.

Интерес представлява тезата, застъпена от авторката за: *„Диафоничната структура със своята ярка интонационна и фонична изразителност функционира в ролята на тематична хармония, като обща структурна тенденция в хармонията на българските композитори през 60-те и 70-те години на миналия век.“* (стр.14). Тази основна идея е теоретично обоснована и изведена логично в цялата работа.

Като един от разглежданите автори, мога да заявя, че опитът да бъде *„разгледан различният, индивидуално-специфичен принцип на работа като своеобразен композиторски модел“* (стр.99) е

много точно намерен и напълно доказан в работата на д-р В. Наумова. Приветствам различния поглед за изясняване начина на използване на фолклора при всеки един от конкретните българските композитори.

Искаше ми се и тук да се отбележи, че диафоничните структури имат непосредствена връзка с шопската музика и в тях хармоничните образования са изградени главно от секундов, квартов и септимов строеж, за разлика от класическия терцов строеж на европейската музика. А с това да се подчертае и приносът и самобитността на българските музикални творци.

Представени са достатъчен брой научни публикации, от които става ясно, че проблемите на труда са изложени и дискутирани на представителни форуми и са отразени в сборници на академични конференции с международно участие (електронни и печатни издания).

От казаното дотук е видно, че д-р Весела Наумова участва в конкурса за академичната длъжност доцент по хармония с убедителни приноси в своята научна, научно-приложна и педагогическа дейност. Кандидатът има безспорен личен принос и научните му постижения се отличават със собствен почерк, оригинален, иновативен и изследователски подход. Качествата на двата труда имат реална практическа приложимост и са пряко ориентирани към учебната работа.

След запознаване с представените в конкурса материали изразявам дълбокото си убеждение за тяхната висока научна стойност и приносни достойнства. Това ми дава основание да дам своята положителна оценка и да препоръчам на Научното жури да присъди на гл. ас. д-р Весела Наумова академичната длъжност „доцент” по хармония.

05.01.2017 год.

София

Проф.Георги Костов